

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217217146
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1217217146.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobkyne: Z. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, S., zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Szöllössym, so sídlom Mlynská 28, Košice, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235 zastúpenému MGA IURIS s.r.o., , so sídlom Cukrová 14, Bratislava, IČO: 47 233 028 o náhradu škody z ublíženia na zdraví, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 5. apríla 2022, č. k. 67C/53/2017-336 , takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a rozhodol, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. Svoje rozhodnutie v časti zastavenia konania odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1,2, § 146 ods. 1,2 C.s.p. a tým, že žalobkyňa vzala žalobu späť, keď svoje späťvzatie odôvodnila tým, že dňa 16.03.2022 žalovaný plnil žalobkyni sumu 6.535,- € z titulu bolestného a sumu 1.766,- € z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia a sumu 401,99 € z titulu straty na zárobku počas PN, sumu 366,40 € z titulu liečebných nákladov, sumu 1.035,89 € z titulu vecnej škody a sumu 2.433,57 € titulom úrokov z omeškania, čo spolu činí žalovanú sumu vo výške 12.538,85 €. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa predložila súdu potvrdenie o zrealizovaní transakcie, na sumu 12 538,85 €, kde je platiteľ UNIQA pojišťovna.

1.2. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V prípade zastavenia sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobkyne, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobkyňa žalobu musela zobrať späť pre správanie žalovaného spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Žalobkyňa však v tomto prípade súdu nepreukázala, že by jej plnenie poskytol žalovaný. Žalobkyňa preukázala, že mu bolo plnenie poskytnuté od tretieho subjektu, ktorý však nebol v tomto konaní žalovaným. Žalovaný súčasne výslovne uviedol, že on žalobkyni neposkytol žiadne plnenie. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že zastavenie konania procesne zastavila žalobkyňa a preto žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto uzneseniu a to proti výroku o náhrade trov konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu a žiadala aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 % a ako aj náhradu trov odvolacieho konania. Svoje odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď prvoinštančný súd v danom prípade rozhodoval podľa správneho ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p., avšak ho nesprávne aplikoval na zistený skutkový stav. Pojem procesného zavinenia zastavenia konania, ktoré používa ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p., nie je možné stotožniť so späťvzatím žaloby. Na procesné zavinenie zastavenia konania je potrebné nahliadať z pohľadu, či v čase začiatku súdneho sporu existovala dôvodnosť súdneho uplatnenia nároku strany žalobcu voči žalovanému. Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne brániť svoje práva (Nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 263/2016). Zaviazanie strany žalobcu na náhradu trov konania, keď tento v čase podania žaloby dôvodne uplatňoval svoje práva v súdnom konaní, by bolo v príkrom rozpore s princípmi spravodlivosti a zásadou, podľa ktorej z bezprávia nemôže vzniknúť právo (ex iniuria ius non oritur). Niet dôvodu, prečo by sa táto všeobecne uznávaná právna zásada neuplatnila aj pri posudzovaní zodpovednosti za trovy konania (Nález ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 178/2019).

2.1. V danom prípade žalobkyňa jednoznačne podala žalobu voči žalovanému dôvodne, nakoľko v zmysle § 24 ods. 2 písm. d) Zákona č. 381/2001 Z. z. mal žalovaný povinnosť poskytnúť poistné plnenie okrem iného aj za škodu, ktorá bola spôsobená prevádzkou cudzozemského motorového vozidla a za ktorú zodpovedá osoba poistená tzv. hraničným poistením v zmysle § 16 ods. 1 tohto zákona. Za splnenie povinnosti uzavrieť hraničné poistenie v zmysle § 16 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z., sa v zmysle § 16 ods. 3 písm. c) tohto zákona okrem iného považuje aj poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú vozidlom, ktoré sa nachádza obvykle na území iného členského štátu. Teda nakoľko aj poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú takýmto vozidlom sa považuje za hraničné poistenie v zmysle § 16 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z., aj v tomto prípade, pokiaľ bola škoda spôsobená prevádzkou takéhoto vozidla, bola daná povinnosť žalovaného plniť z garančného fondu poškodenej osobe v zmysle § 24 ods. 2 písm. d) Zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobkyňa ako poškodená osoba mala pritom právo uplatniť nároky na náhradu škody priamo proti žalovanému, a to v zmysle § 24 ods. 3 a § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z.. Nakoľko škoda bola žalobkyni spôsobená prevádzkou motorového vozidla (motocykla), ktoré malo obvyklé sídlo na území iného členského štátu, konkrétne na území Spolkovej republiky Nemecko, s poukazom na vyššie uvedené právne predpisy je zrejmé, že pasívna legitímácia žalovaného v konaní bola daná. Žalobkyňa navyše poskytla žalovanému všetky dostupné údaje o predmetnej dopravnej nehode, ktoré mala v tom čase k dispozícii, a to v Uplatnení nároku zo dňa 13.2.2017, Žalovaný napriek tomuto uplatneniu ostal úplne pasívny a žalobkyni na toto podanie žiadnym spôsobom nereagoval. Pritom žalovaný je v zmysle § 25 ods. 6 a 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. povinný bez zbytočného odkladu poskytnúť poškodenému obchodné meno a sídlo poisťovateľa, u ktorého bolo uzavreté poistenie zodpovednosti na motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená, číslo poistnej zmluvy týkajúcej sa poistenia zodpovednosti uzavretej poisťovateľom, meno, priezvisko a adresu likvidačného zástupcu alebo jeho obchodné meno a sídlo, meno, priezvisko a adresu držiteľa vlastníka alebo prevádzkovateľa motorového vozidla alebo jeho obchodné meno a sídlo. Napriek tejto povinnosti uloženej žalovanému priamo zákonom tento ostala pasívny a poisťovateľa, prípadne jeho likvidačného zástupcu začal zisťovať až po druhom podaní žalobkyne zo dňa 24. 08. 2017. Vzhľadom k tomu bola daná pasívna legitímácia žalovaného aj v zmysle § 24b ods. 1 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z. z.. Plnenie bolo napokon žalobkyni poskytnuté nie priamo žalovaným, ale v rámci systému poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla fungujúcemu v rámci členský štátov Európskej únie, zástupcom zahraničného poisťovateľa v Slovenskej republike, konkrétne spoločnosťou UNIQA pojišťovna, a. s. konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom pobočky poisťovne z iného členského štátu.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý ho považoval je nedôvodné a mal zato, že rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v ním napadnutom rozsahu je vecne správne a žiadal, aby ho odvolací súd v rozsahu napadnutom odvolaním potvrdil a uložil žalobkyni nahradiť trovy odvolacieho konania žalovaného v plnom rozsahu. Poukázal nato, že zastavenie konania pre späťvzatie žaloby má svoj význam pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri zastavení konania treba vychádzať zo zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 C.s.p.). V tomto prípade žalovaný žiadnym spôsobom späťvzatie žaloby žalobkyňou procesne nezavinil. Žalovaný totiž žalobkyni neposkytol plnenie, ktorého zaplatenia sa od neho domáhala v tomto konaní, keď žalobkyni poskytla tretia osoba plnenie náhrady škody zo zodpovednosti za škodu spôsobenú jej pri

dopravnej nehode dňa 30.8.2015 a táto tretia osoba pritom pri tomto plnení nekonala v mene a ani na účet žalovaného. Uviedol, že on od počiatku v konaní odmietal žalobkyňou uplatnené nároky s poukazom na skutočnosť, že tieto nároky žalobkyňa nemá voči žalovanému ale voči inej osobe (táto osoba bola pritom žalobkyni známa, nakoľko na pojednávaní 12.6.2018 jej zástupca uviedol, že prebieha intenzívne rokovanie s likvidačným zástupcom nemeckej poisťovne). Správnosť tohto jeho stanoviska je zrejmá aj z toho dôvodu, že v konečnom dôsledku práve likvidačný zástupca tejto osoby žalobkyni jej nároky uspokojil. Za tohto stavu preto v tomto prípade dôvodom späťvzatia žaloby žalobkyňou nebolo správanie žalovaného a preto zastavenie konania nezavinil. Vzhľadom k tomu, že konanie bolo skončené inak ako meritórnym rozhodnutím, tak nie je na mieste ani skúmať, či by žalobkyňa bola v konaní úspešná alebo nie (žalovaný pritom aj naďalej zotrváva na svojom stanovisku, že nebol v tomto konaní legitimovaným).

3.1. Záverom sa žalovaný ohradil proti tvrdeniu žalobkyne, že si nemal plniť svoju povinnosť podľa § 25 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný je totiž povinný údaje podľa § 25 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poskytovať výlučne na žiadosť poškodeného, resp. účastníka dopravnej nehody. Žalobkyňa ho však o poskytnutie žiadnych informácií uvedených v § 25 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. nepožiadala, keď listom zo dňa 13.2.2017 totiž žalobkyňa iba uplatnila priamo voči žalovanému svoje nároky, zo zodpovednosti za škodu, ktoré jej mali vzniknúť a žiadne údaje nežiadala.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že zotrváva na svojom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených, keď vzhľadom na uvedené dôvody je možné konštatovať jednoznačný záver, že žalobkyňa sa v čase podania žaloby domáhala svojich nárokov voči žalovanému, plne dôvodne a patrí plná náhrada trov konania. Plnenie jej bolo napokon poskytnuté nie priamo žalovaným, ale v rámci systému poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla fungujúcemu v rámci členský štátov Európskej únie, zástupcom zahraničného poisťovateľa v Slovenskej republike, konkrétne spoločnosťou UNIQA pojišťovna, a. s. konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom pobočky poisťovne z iného členského štátu. Plnenie zástupcom zahraničného poisťovateľa žalobkyni však nič nemení na skutočnosti, že žaloba bola podaná s poukazom na nečinnosť žalovaného dôvodne, a preto je za subjekt, ktorý procesné zavinil zastavenie konania, potrebné považovať výlučne žalovaného.

5. Žalovaný nevyužil svoje právo a dupliku nepodal.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (výrok o náhrade trov konania) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 C.s.p., sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatí žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. V zásade pri späťvzatí žaloby, zastavenie konania má na svedomí strana žalobcu. Pripočítať zavinenie za zastavenie žalovanému možno len vtedy, ak v dôsledku správania žalovaného bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. Správanie žalovaného môže predstavovať splnenie žalovanej povinnosti po podaní žaloby. Posúdenie či išlo o dôvodne podanú žalobu je potrebné skúmať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu, teda či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom neskúma úspešnosť žalobcu v meritórnom konaní.

9. Z obsahu spisu vyplýva a uvedené nie je ani sporné, že žalobkyňa zobrala späť svoju žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 12 538,85 € (6.535,- € z titulu bolestného + 1.766,- € z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia + 401,99 € z titulu straty na zárobku počas PN + 366,40 € z titulu liečebných nákladov + 1.035,89 € z titulu vecnej škody + 2.433,57 € titulom úrokov z omeškania) z dôvodu úhrady predmetnej sumy po podaní žaloby a to dňa 16.3.2022 tretím subjektom; a to UNIQA pojišťovna a.s..

10. V nadväznosti na vyššie uvedené právne východiská sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s právnym posúdením nároku na náhradu trov konania zo strany súdu prvej inštancie, ktorý v posudzovanej veci vychádzal zo simplexnej procesnej situácie založenej na späťvzatí žaloby z dôvodu, ktorý spočíval výlučne na strane žalobkyne. Procesnú zodpovednosť za zavinenie na zastavení konania

treba pričítať žalobkyni a to práve z dôvodu dispozičného úkonu späťvzatia žaloby v celom rozsahu, ktoré späťvzatie v tejto súvislosti nebolo v konaní vyvolané žalovaným. Odvolací súd má za to, že späťvzatie žaloby žalobkyňou nebolo následkom správania sa žalovaného ale bolo následkom úhrady žalovanej pohľadávky treťou osobou UNIQA pojišťovna a.s.. Žalovaný žiadnym spôsobom po začatí konania nekonal v súlade so žalobnou požiadavkou a nevyvolal tak následok v podobe späťvzatia žaloby. Späťvzatie žaloby je v príčinnej súvislosti teda nie so správaním žalovaného, ale práve s uspokojením pohľadávky žalobkyne treťou osobou. Túto skutočnosť nemožno označiť za relevantné správanie žalovaného zodpovedajúce žalobkyninej žalobnej požiadavke, nakoľko k úhrade žalovanej pohľadávky nedošlo v dôsledku správania sa žalovaného, kedy by cieľavedome a dobrovoľne splnil to, čo bolo predmetom konania a tak uznal dôvodnosť podanej žaloby a zároveň zaviniť zastavenie konania.

11. Na uvedených záveroch nič nemení ani nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.8.2016, sp. zn. I. ÚS 263/2016, zverejnený v Zbierky nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenského súdu pod č. 23/2016, na ktorý žalobkyňa v odvolaní poukazuje a z jeho právnej vety neúplne cituje; v rozhodnutí ústavného súdu boli totiž v plnej miere potvrdené vyššie vyslovené závery odvolacieho súdu súvisiace s aplikáciou procesného zavinenia za situácie, ak žalobca zoberal sčasti svoj dôvodne podaný žalobný návrh späť v dôsledku správania žalovaných (v priebehu súdneho konania uhradili jeho jednotlivé pohľadávky), tak žalovaní boli povinní uhradiť náklady trov konania žalobcovi v zmysle § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p.; čas hradenia pohľadávky žalovanými v priebehu súdneho sporu bol už z tohto pohľadu bezvýznamný.

11.1. Rovnako nie je možné na prejednávajúcu vec aplikovať ani závery na ktoré poukazuje žalobkyňa v súvislosti Nálezom ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 178/2019. V tomto náleze ústavný súd vyslovil právny názor, že účastník konania, ktorý svojím protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne ponese sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti. Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne brániť svoje práva. V prejednávanej veci žalovaný žiadnym svojim protiprávnym konaním nezapríčinil, že žalobkyňa musela práve proti nemu podať žalobu, keď od začiatku konania namietal svoju vecnú legitimitáciu, Rovnako nebolo vôbec preukázané, žeby žalobkyňa dôvodne proti nemu uplatňovala od začiatku svoje práva v súdnom konaní a preto nie je možné uplatniť v tomto prípade ani zásadu, podľa ktorej z bezprávia nemôže vzniknúť právo (ex iniuria ius non oritur).

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobkyne nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).